

HOMILIA VETLLA PASQUAL
Catedral de Menorca 3 d'abril de 2021

En el sobri relat de Sant Marc, que acabam d'escoltar, se'ns ha comptat el fet central de la història humana. Jesús de Natzaret, el Crucificat, no hi és al sepulcre on l'havien posat després de la seva mort. Molt de matí, el primer dia de la setmana, un grup de dones han anat a embalsamar el seu cos, que havia estat enterrat precipitadament divendres. En trobar la tomba oberta, aquelles dones deixebles de Jesús s'han espantat, fins que han arribat a comprendre que el seu cos no hi és perquè és viu. Un jove vestit de blanc els transmet la bona notícia: "Cercau Jesús de Natzaret, el crucificat? No hi és aquí!. Ha ressuscitat!". Aquesta notícia joiosa i sorprenent ens arriba també a nosaltres en aquesta nit santa: Jesús de Natzaret, el profeta enviat per Déu, viu per sempre. És, per això, una nit de goig i de lloança. "¡Exultin els cors dels àngels!", deim; que s'alegri tota criatura, perquè el Fill de Déu ha vençut la mort.

Per expressar tots aquests sentiments, l'Església recorre al símbol de la llum. És el que hem significat al començament d'aquesta celebració. Nosaltres caminàvem en la foscor, no sabíem com trobar sentit i direcció a la nostra vida, fins que la llum de Crist ressuscitat va omplir amb la seva resplendor tot el món i també la nostra pròpia vida. En el cant del pregó de la Pasqua es proclama amb entusiasme que Crist és la llum que trenca la tenebra de la nit. La nit del cor humà s'ha tornat clara com el dia perquè ha estat il·luminada pel ressuscitat que "tornant de l'abisme brilla serè per al llinatge humà". Les espelmes que hem portat enceses a les nostres mans signifiquen que aquesta llum ha arribat a la nostra vida i que desitjam que la seva claredat abasti tots els que ens envolten.

Hem de deixar que la llum d'aquesta nit inundi tot el nostre ésser. Les nostres accions han de ser il·luminades per l'Evangeli que Jesús va proclamar i la nostra ment ha de quedar omplerta de claredat deixant que Ell sigui el centre. Llavors, també el nostre cor s'omplirà d'un goig immens, com el que van sentir els primers deixebles en el matí de Pasqua, com el que va omplir també el cor de Maria, la Mare. D'ara endavant hem de portar una vida de ressuscitats. Res de tornar a allò que és vell, a la foscor, al pecat, a la mort. Per a això ens hem estat preparant durant la Quaresma, per acollir la vida i deixar enrere la mort. Deixem que la llum d'aquesta nit brilli per a nosaltres i portem una vida nova units a Jesús i guiats pel seu Esperit.

D'aquesta llum participaran avui dues persones que, des d'aquesta nit, seran els nostres germans. Ens alegrem d'acollir-los entre nosaltres com a membres de l'Església. Els antics anomenaven el baptisme "il·luminació". Amb les aigües del baptisme, rebran aquesta llum del ressuscitat. Ens submergim en el misteri de la seva mort -deia Sant Pau- per ressuscitar amb Jesucrist. En aquest dia ells rebran també la plenitud del do de l'Esperit Sant en la confirmació i entraran en comunió íntima amb el Senyor quan prenguin per primera vegada el seu Cos i la seva Sang. Després del baptisme, el seu padrins rebran un ciri encès i els hi diré: "Heu esdevingut llum en Crist. Camineu sempre com a fills de la llum". Viviu, per tant, aquesta vida nova que avui Déu us regala. Us convidem també a donar gràcies a Déu que s'ha servit de diverses persones per a portar-vos cap a Ell i cridar-vos a rebre l'aigua del baptisme.

Les lectures que hem escoltat ena han parlat de la història humana i ens han explicat que aquesta història ha estat sempre moguda per l'amor de Déu. Perquè Déu és bo, va decidir crear el món i també a l'ésser humà, home i dona. Tot i la infidelitat de l'ésser humà a aquest amor, Déu no ha deixat d'estar al seu costat. Va alliberar el poble d'Israel de l'esclavitud d'Egipte, conduint-lo a la terra promesa a través del Mar Roig i va prometre a través dels profetes atorgar-nos una aigua pura, que ens purificaria de tot pecat i ens donaria un cor nou i un esperit nou. És l'aigua del baptisme que rebem i que deia Sant Pau- ens exigeix viure una vida nova.

Cadascú de nosaltres hem portat un ciri a les nostres mans. No som la llum, però hi participam d'ella, perquè la nostra fe i el nostre baptisme ens han unit estretament amb Jesús, que és la llum vertadera. Per això, també nosaltres podem il·luminar. Vivim en un món que ha oblidat mirar amb profunditat, que només veu allò que és immediat i ho fa, a més, de manera superficial. A nosaltres correspon il·luminar el cor dels homes amb la llum que és Crist, per curar la seva ceguesa, per ajudar-los a veure. Ho farem quan anunciem sense cansar-nos que Crist viu, que estima a cada home i que vol ser el seu germà i el seu amic. Il·luminarem, sobretot, quan nosaltres visquem aquesta vida nova que ens obre el ressuscitat, una vida viscuda del tot en l'amor.

Amb els ciris a la mà esperam també el retorn del Senyor ressuscitat. Un dia Jesús tornarà i, si ens troba amb les llums enceses, ens convidarà a seure a la seva taula. L'Eucaristia que celebrem, en què es fa present el Senyor ressuscitat, és penyora d'aquest convit al què Déu ens convoca.

En aquesta nit ens sentim units als cristians de tot el món que celebren la joia de la resurrecció i demanam al Senyor ressuscitat que la seva llum s'estengui a tot el món, que amb la nostra paraula i amb la nostra vida cadascú de nosaltres empeltem als altres el goig, la llum i l'esperança que ens inunden aquesta nit.

HOMILÍA VIGILIA PASCUAL

Catedral de Menorca, 3 de marzo de 2021

En el sobrio relato de San Marcos, que acabamos de escuchar, se nos ha contado el acontecimiento central de la historia humana. Jesús el Nazareno, el Crucificado, no está en el sepulcro donde lo habían puesto tras su muerte. Muy de mañana en el primer día de la semana, un grupo de mujeres fueron a embalsamar su cuerpo, que había sido enterrado precipitadamente el viernes. Al encontrar la tumba abierta, aquellas mujeres discípulas de Jesús se asustan, hasta que comprenden que su cuerpo no está allí porque sigue vivo. Un joven vestido de blanco les transmite la buena noticia: “¿Buscáis a Jesús el Nazareno, el crucificado? No está aquí. Ha resucitado”. Esta noticia gozosa y sorprendente nos alcanza también a nosotros en esta noche santa: Jesús de Nazaret, el profeta enviado por Dios, vive para siempre. Es, por eso, noche de gozo y de alabanza. “Exulten los coros de los ángeles”, decíamos; que se alegre toda criatura, porque el Hijo de Dios ha vencido a la muerte.

Para expresar todos estos sentimientos, la Iglesia recurre al símbolo de la luz. Es lo que hemos significado al comienzo de esta celebración. Nosotros andábamos en la oscuridad, no sabíamos cómo encontrar sentido y dirección a nuestra vida, hasta que la luz de Cristo resucitado llenó con su resplandor todo el mundo y también nuestra propia vida. En el canto del pregón de Pascua se proclama con entusiasmo que Cristo es la luz que rompe la tiniebla de la noche. La noche del corazón humano se ha vuelto clara como el día porque ha sido iluminada por el resucitado que “volviendo del abismo brilla sereno para el linaje humano”. Las velas que hemos portado encendidas en nuestras manos significan que esa luz ha llegado a nuestra vida y que deseamos que su claridad alcance a todos los que nos rodean.

Hemos de dejar que la luz de esta noche alcance todo nuestro ser. Nuestras acciones deben ser iluminadas por el Evangelio que Jesús proclamó y nuestra mente ha de quedar inundada de claridad dejando que Él sea el centro. Entonces, también nuestro corazón se llenará de un gozo inmenso, como el que sintieron los primeros discípulos en la mañana de Pascua, como el que llenó también el corazón de María, la madre. En adelante hemos de llevar una vida de resucitados. Nada de volver a lo viejo, a la oscuridad, al pecado, a la muerte. Para ello nos hemos estado preparando durante la Cuaresma, para acoger la vida y dejar atrás la muerte. Dejemos que la luz de esta noche brille para nosotros y vivamos una vida nueva unidos a Jesús y guiados por su Espíritu.

De esta luz participarán hoy dos personas que, desde esta noche, serán nuestros hermanos. Nos alegramos de acogerlos entre nosotros como miembros de la Iglesia. Los antiguos llamaban al bautismo “iluminación”. Con las aguas del bautismo, recibirán esta luz del resucitado. Nos sumergimos en el misterio de su muerte –decía San Pablo– para resucitar con Jesucristo. En este día ellos recibirán también la plenitud del don del Espíritu Santo en la confirmación y entrarán en comunión íntima con el Señor al tomar por primera vez su Cuerpo y su Sangre. Después del bautismo, su padrino les entregará un cirio encendido y les diré: “Heu esdevingut llum en Crist. Camineu sempre com a fills de la llum”. Vivid, pues, esa vida nueva que hoy Dios os regala. Os invito también a

dar gracias a Dios que se ha servido de diversas personas para atraerlos hacia Él y llamarlos a recibir el agua del bautismo.

Las lecturas que hemos escuchado hablaban de la historia humana y nos explicaban que esta historia ha estado siempre movida por el amor de Dios. Porque Dios era bueno, decidió crear el mundo y también al ser humano, varón y mujer. A pesar de la infidelidad del ser humano a este amor, Dios no ha dejado de estar a su lado. Liberó al pueblo de Israel de la esclavitud de Egipto, conduciéndoles a la tierra prometida a través del mar rojo y prometió a través de los profetas otorgarnos un agua pura, que nos purificaría de todo pecado y nos daría un corazón nuevo y un espíritu nuevo. Es el agua del bautismo que recibimos y que –decía San Pablo– nos exige vivir una vida nueva.

Cada uno de nosotros hemos llevado una candela en nuestras manos. No somos la luz, pero participamos de ella, porque nuestra fe y nuestro bautismo nos unieron estrechamente con Jesús, que es la luz verdadera. Por eso, también nosotros podemos iluminar. Vivimos en un mundo que ha olvidado mirar en profundidad, que sólo ve lo inmediato y lo hace, además, de modo superficial. A nosotros corresponde iluminar el corazón de los hombres con la luz que es Cristo, para sanar su ceguera, para ayudarles a ver. Lo haremos cuando anunciemos sin cesar que Cristo está vivo, que ama a cada hombre y que desea ser su hermano y su amigo. Iluminaremos, sobre todo, cuando nosotros vivamos esa vida nueva que nos abre el resucitado, una vida vivida por entero en el amor.

Con las velas en la mano esperamos también el retorno del Señor resucitado. Un día Jesús volverá y, si nos encuentra con las velas encendidas, nos invitará a sentarnos a su mesa. La Eucaristía que celebramos, en la que se hace presente el Señor resucitado, es anticipo de ese banquete al que Dios nos convoca.

En esta noche nos sentimos unidos a los cristianos de todo el mundo que celebran el gozo de la resurrección y pedimos al Señor resucitado que su luz se extienda a todo el mundo, que con nuestra palabra y con nuestra vida cada uno de nosotros contagiemos a los demás el gozo, la luz y la esperanza que nos inundan esta noche.